

FAKTA: situationen för HBT-personer i Nicaragua

Nicaragua var fram till 2008 det enda landet i Latinamerika som hade en lagstiftning som bestraffar homosexuella handlingar. Det var en paragraf i landets brottsbalk som infördes 1993 och som gjorde det möjligt att straffbelägga personer som hade en sexuell relation med en person av samma kön. Formuleringen i lagtexten gav också utrymme för att föra en juridisk process mot en person som informerade och arbetade för hbt-frågor. Det finns dock inga kända fall där personer har dömts enligt den diskriminerande lagen, och från och med 2008 är paragrafen som straffbelägger homosexuella handlingar borttagen ur brottsbalken.

Lagstiftning

Paragrafen som strafflade homosexuella handlingar infördes under president Violeta Chamorro, och brottet gav ett till tre års fängelse.

”...*Comete delito de sodomía el que induzca, promueva, propagandice o practique en forma escandalosa el concubito entre personas del mismo sexo. Sufrirá la pena de uno a tres años de prisión. [...]*” (ung. “Den som övertalar, uppmuntrar, propagerar eller på annat skandalöst sätt har könsumgänge med personer av samma kön begår sodomi. Denna person kommer att straffas med fängelse i ett till tre år. [...]

) Paragraf 204 i Nicaraguas brottsbalk/Código penal.

I den nya brottsbalken, som presenterades under hösten 2007 och trädde i kraft i början av 2008, har ovanstående paragraf tagits bort och homosexualitet är inte längre förbjudet. I juni 2007 röstade parlamentet även igenom en ny paragraf till brottsbalken, vilken förbjuder diskriminering av en person på grund av hans eller hennes sexuella läggning.

Skillnad landsbygd - stad

Organisationer som arbetar med hbt-frågor vittnar om svårigheter att prata om begreppet homosexualitet ute på landsbygden. Homosexualiteten är osynlig och ofta betraktas den som obefintlig bland befolkningen. Det är svårt, om ens möjligt, att leva som öppet homosexuell på landsbygden. I städerna är det lättare att leva ett vanligt liv som homosexuell. Det finns en större tolerans från samhället, det är enklare att få arbete och det finns ett större socialt sammanhang att ingå i än på den nicaraguanska landsbygden. Men trots att det är lättare att leva som homosexuell i städerna finns det otaliga hinder. Att vara homosexuell betyder många gånger att man utsätts för diskriminering, våld och glåpord från allmänheten.

Kyrkans roll

Katolska kyrkan är en aktiv och stark påtryckare i frågan om lagstiftning mot homosexualitet. År 2006 skickade biskopskonferensen ett brev till landets parlament där de uppmanade ledamöterna att agera för en höjning av straffsatsen för homosexuella gärningar, från ett till tre års fängelse till upp till tio år. I och med att homosexualitet nu har avkriminaliserats så är detta inte längre aktuellt, men kyrkan fortsätter att trycka på för att återinföra förbudet mot homosexualitet.

Civila samhällets organisering

Eftersom det tills nyligen var förbjudet att sprida information om hbt-relaterade frågor, kunde inte enskilda organisationer som ville arbeta med hbt-frågor registrera sig och få juridisk status under sitt rätta ämnesområde. I stället registrerade de sig som att de arbetade med teman som sexuella och reproductiva rättigheter eller hiv/aids-problematiken. Idag kan dock hbt-organisationer arbeta öppet. Det finns i dagsläget få organisationer som är inriktade på frågor som rör lesbiska.

Text och research: Lisa Hanson och Roxana Ortiz